

stok, hvori det er foreslaaet paa Finansloven. Dette henleder jeg blot det ærede Finansudvalgs Opmærksomhed paa.

Da den højtærede Justitsminister ikke er til Stede, vil jeg opsætte til sidst en Henvendelse, jeg vilde rette til ham.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg gøre et Par mindre Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte i Gaar med Beklagelse om, at Postbudene vare overanstrengte i visse Distrikter, og gav Anvisning paa at indskrænke Ombæringernes Antal. Jeg er enig med det ærede Medlem deri, men jeg skønner, at jeg kunde gøre en Parallelbemærkning for Statsbanernes Vedkommende. Naar jeg ser, hvorledes Toggangen udvikler sig paa mange Steder omkring i Landet, er jeg efterhaanden bleven af den Formening, at det er for meget af det gode, og tror, at der kunde spares ikke saa ganske lidt ved en Revision af Toggangen mange Steder.

Jeg skal samtidig omtale et Spørgsmaal, nemlig Inddragningen af 1ste Klasses Kupeer paa Nordbanen, som formentlig er foretagen af Besparelshensyn. Det skete i Foraaret, og det er muligt, at det er heldigt, men der er passeret det, at Personer, som bo ude paa den Linie, umiddelbart før det skete løste Kørekort til 1ste Klasse, uden at de havde faaet Meddelelse derom. Da saa pludselig 1ste Klasses Kupeerne bleve inddragne, havde de at køre paa 2den Klasse. Der er et gammelt Ord, som siger, at Høflighed koster ingen Penge, og jeg vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, at Banerne burde lægge Mærke til dette gamle Ord, naar Talen er om Banens faste Kunder.

Saa er der et Spørgsmaal, jeg ganske vist ikke kan magte, men som jeg til Trods derfor vil nævne. Det drejer sig om at bygge Lokomotiver herhjemme i Danmark, hvad enten nu private Værfter eller Statsbanerne skulle paatage sig det. Jeg har den stærkeste Sympati for, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har sagt i den Retning, og beder, om ogsaa denne Regering vil tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse. Det er sagt mig, at det ogsaa af den Grund godt kunde lade sig gøre paa Statsbanernes Værksteder, at Reparationsarbejderne paa disse Værksteder ere i ikke ringe Grad Sæsonarbejde, som ikke altid beskæftiger Personalet fuldt ud, saa det altsaa til Tider maa gaa ledigt og vente paa Arbejde. Hvis dette forholder

sig rigtigt, kunde det være ganske hensigtsmæssigt at have saadant Arbejde at stikke imellem paa Tider, hvor man ellers var ledig, og dette saa meget mere, som Lokomotivbygningen herhjemme dog vel nok i væsentlig Grad vil blive et Monteringsarbejde, idet meget betydelige Dele maa forskrives fra Specialfabrikker i Udlandet for saa at samles til den færdige Bygning paa vore Værksteder. Men jeg gentager, at jeg er ude af Stand til at overse dette Punkt i en saadan Udstrækning, at jeg tør udtale mig bestemt, men for mit personlige Vedkommende har jeg alligevel Grund til at ønske det overvejet.

Almindelige finansielle Betragtninger skal jeg ikke komme dybere ind paa at fremsætte. Jeg er ikke enig med den ærede Regering i den Stilling, den har indtaget til Spørgsmaalet om vore Finansers Balance. Jeg kan ikke indse, at det er rigtigt at opsætte dette Spørgsmaal i den Udstrækning, som det i Henhold til Finansministerens Udtalelser sker fra den ærede Regerings Side. Jeg tror, det vilde være rigtigt hellere i Dag end i Morgen at skride til at træffe de fornødne Foranstaltninger til at forbedre dette Forhold. Navnlige er der et Forhold, som jeg ikke kan indse er rigtigt. Der er jo nedsat en saakaldt Sparekommission, som har arbejdet en $\frac{3}{4}$ Aar, eller hvor længe det er, og som dog formentlig maa være kommen til nogle Resultater i det lange Tidsrum, og jeg synes derfor, det ikke er rigtigt, at man ikke gør Begyndelsen med at foreslaa som Nedgang paa Finansloven saa meget som muligt af, hvad denne Kommission er kommen til Indseende om bør spares. Jeg har dog et gammelt Kendskab til Finansloven ogsaa fra den Tid, da vi vare rundhaandede, og naar man slaar op og ser Blad for Blad efter, kan jeg ikke se rettere, end at der maa være adskilligt, som man kan stryge, og at der maa være endnu mere, med Hensyn til hvilket man kan forberede Folk omkring i Landet paa den Mulighed, at det vil blive strøget, thi jeg mener, at det at stryge væk uden at forberede dem, som mere eller mindre ere interesserede i de enkelte Poster, vilde være et Brud paa den Regel, jeg anførte før overfor den ærede Trafikminister om Høflighed, der ingen Penge koster. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, jeg kan overse, og derfor kan jeg ikke undlade at sige til den ærede Regering, at der begaas en Fejl ved, at man ikke tager fat hellere i Dag end i Morgen.

Saa er der nogle ret store Forhold,